

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 60/2012

z dnia 16 stycznia 2012 r.

w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do środków antidumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 172/2008⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji. Środek przyjął formę cła *ad valorem* o stawce wynoszącej od 17,8 % do 22,7 %. Dochodzenie, którego wynikiem jest niniejsze rozporządzenie, będzie zwane dalej „pierwotnym dochodzeniem”.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) W dniu 30 listopada 2009 r. Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („przeгляд okresowy”). Wniosek złożony przez producenta eksportującego z Rosji, Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny SA i jego powiązaną spółkę Kuźnicke Zakłady Żelazostopów SA (zwanymi dalej wspólnie „wnioskodawcą”), był ograniczony w zakresie do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. Stawka cła antidumpingowego obowiązująca względem wnioskodawcy wynosi 22,7 % w oparciu o margines dumpingu wnioskodawcy.

- (3) We wniosku wnioskodawca argumentował, że w odniesieniu do wnioskodawcy okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki, uległy zmianie i że są to zmiany o trwałym charakterze.

- (4) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż w odniesieniu do wnioskodawcy utrzymanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu. Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku porównanie cen krajowych wnioskodawcy z jego cenami eksportowymi stosowanymi przy wywozie do Unii wskazuje, że margines dumpingu jest znacznie niższy niż obecny poziom obowiązującego środka.

1.3. Wszczęcie przeglądu

- (5) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu okresowego, Komisja postanowiła wszczęć częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w zakresie ograniczonym do zbadania dumpingu odnośnie do wnioskodawcy. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w dniu 27 października 2010 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) i rozpoczęła dochodzenie.

1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (6) Produktem objętym przeglądem okresowym jest ten sam produkt, co w pierwotnym dochodzeniu, tj. żelazokrzem pochodzący z Rosji, obecnie objęty kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90.
- (7) Produkt wytwarzany i sprzedawany w Rosji i produkt wywożony do Unii mają takie same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz zastosowania, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2008, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 z 27.10.2010, s. 15.

1.5. Strony, których dotyczy postępowanie

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła przemysł unijny, wnioskodawcę oraz władze państwa wywozu o wszczęciu przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (9) Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusze i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów stwierdzenia dumpingu, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w następujących miejscach:

— Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny SA („CHEM”), Czelabińsk, Rosja,

— Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów SA („KF”), Kuźnieck, Rosja,

oraz

— RFA International LP („RFAI”) w Mishawaka, USA i Nieuwdorp Zld w Niderlandach.

1.6. Okres objęty dochodzeniem

- (10) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”).

2. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI

2.1. Wprowadzenie

- (11) Tytułem wstępu przypomina się, że zgodnie z orzecznictwem sądów UE⁽¹⁾ przy ocenie potrzeby utrzymania obowiązujących środków w przeglądzie prowadzonym na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego instytucjom przysługuje szeroki zakres uznania, włącznie z możliwością dokonania w przyszłości oceny polityki cenowej eksporterów objętych postępowaniem. To w takim kontekście instytucje muszą badać argumentację wnioskodawcy wyjaśniającą, dlaczego okoliczności kształtujące jego sytuację zmieniły się w sposób trwały, co rzekomo uzasadnia obniżenie lub nawet zniesienie cła.
- (12) Wnioskodawca twierdził, że zmienione okoliczności można słusznie uznać za mające trwały charakter, a zatem poziom środków należy obniżyć albo w ogóle je uchylić w stosunku do wnioskodawcy, ponieważ jest mało prawdopodobne, aby w dającej się przewidzieć przyszłości w ogóle doszło do ponownego przywozu po cenach dumpingowych lub podobnych do cen ustalonych w pierwotnym dochodzeniu.

2.2. Uwagi dotyczące kwestii ewentualnego dalszego stosowania przez wnioskodawcę dumpingu na rynku UE podczas ODP⁽²⁾

- (13) Przed udzieleniem odpowiedzi na różne argumenty wysuwane przez wnioskodawcę w odniesieniu do (rzekomo) trwałego charakteru (rzekomo) zmienionych okoliczności przydatne będzie opisanie przeprowadzonych przez instytucje rozważań dotyczących kwestii ewentualnego dalszego stosowania przez wnioskodawcę dumpingu na rynku UE podczas ODP.

2.2.1. Wartość normalna

- (14) W celu ustalenia wartości normalnej ustalono najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego dokonanej przez przedsiębiorstwo na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego sprzedaży eksportowej do Unii. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży krajowej wynosi co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem. Stwierdzono, że łączna sprzedaż produktu podobnego dokonana przez przedsiębiorstwo na rynku krajowym była reprezentatywna.
- (15) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez przedsiębiorstwo na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży tego typu produktu klientom niezależnym na rynku krajowym w ODP była równa co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu produktu wywożonego do Unii.
- (16) Zbadano również, czy można uznać, że sprzedaż krajowa każdego typu produktu była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono odsetek sprzedaży krajowej z zyskiem każdego wywożonego typu produktu objętego postępowaniem, dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w każdym z okresów.
- (17) W odniesieniu do tych typów produktu, w których przypadku ponad 80 % wielkości sprzedaży danego typu produktu na rynku krajowym zrealizowano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego typu była równa lub wyższa od jednostkowego kosztu produkcji, wartość normalną dla każdego typu produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego typu, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności Zb.Orz. 2009, s. II-4133, sprawa T-143/06 MTZ Polyfilms Ltd przeciwko Radzie.

⁽²⁾ Jak zostanie wyjaśnione poniżej, wartość normalną, cenę eksportową i ich porównanie najpierw obliczono/przeprowadzono oddzielnie dla CHEM i KF. Aby było to jasne, w tej części używa się czasem słowa „przedsiębiorstwo”, a nie „wnioskodawca”, ponieważ „wnioskodawca”, jak stwierdzono powyżej, odnosi się do CHEM i KF łącznie.

- (18) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem typu produktu stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona ceny wyłącznie sprzedaży krajowej z zyskiem dla danego typu zrealizowanej w każdym z okresów.
- (19) W przypadku gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez przedsiębiorstwo nie mogły stanowić podstawy do ustalenia wartości normalnej, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (20) W celu skonstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie formuły wprowadzającej w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, tj. w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktu podobnego przez przedsiębiorstwo w zwykłym obrocie handlowym.
- RFAI sprzedaje żelazokrzem pod swą własną nazwą i na własny rachunek niepowiązanym klientom w UE i poza nią,
- RFAI utrzymuje stosunki w zakresie kupna i sprzedaży z dwoma powiązanymi producentami rosyjskimi KF i CHEM,
- każde przedsiębiorstwo sporządza własne sprawozdanie finansowe i nie istnieje skonsolidowane sprawozdanie finansowe, oraz
- każde przedsiębiorstwo składa własną deklarację podatkową odpowiednim organom.
- Twierdzenie, że przy konstruowaniu ceny eksportowej nie powinno się odliczać SG&A i zysku, musiało zatem zostać odrzucone. Uwagi wnioskodawcy w odniesieniu do tego punktu w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń zostaną omówione poniżej (pkt 2.3).

2.2.2. Cena eksportowa

- (21) Sprzedaż eksportowa do Unii dokonywana jest przez przedsiębiorstwo za pośrednictwem szwajcarskiego oddziału jego powiązanego przedsiębiorstwa RFAI, które w ODP pełniło wszystkie funkcje związane z przywozem w odniesieniu do towarów wprowadzanych do swobodnego obrotu w Unii, czyli funkcje powiązanego importera.
- (22) Z tego względu cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen pierwszej odsprzedaży przywożonych produktów niezależnemu nabywcy, z uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, a także uzasadnionej marży dla SG&A i zysków. W tym celu, wobec braku nowych informacji od niezależnych importerów co do osiągniętych zysków, wykorzystano stopę zysku zastosowaną w pierwotnym dochodzeniu, a mianowicie 6 %.
- (23) Wnioskodawca twierdził, że RFAI należy traktować jako część tego samego podmiotu gospodarczego i wskutek tego przy ustalaniu cen eksportowych nie powinno się odliczać SG&A i zysku RFAI.
- (24) Twierdzenia tego nie można przyjąć z następujących powodów:
- obaj producenci eksportujący mają własny dział sprzedaży eksportowej,
- przedsiębiorstwo RFAI jest mocno zaangażowane w działalność międzynarodową grupy (obsługę klienta, logistykę i planowanie dostaw, zakupy dóbr kapitałowych i podstawowych surowców itd.),
- szwajcarski oddział RFAI pełni wszystkie funkcje normalnie pełnione przez powiązanego importera w UE,
- (25) Wnioskodawca twierdził również, że zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego przy obliczaniu ceny eksportowej nie powinno się odejmować cła antidumpingowego, ponieważ cło jest należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży i dalszych cenach sprzedaży w Unii. W odniesieniu do tego twierdzenia w dochodzeniu ustalono, że średnie ważone ceny odsprzedaży żelazokrzemu w Unii wzrosły w porównaniu z cenami podczas pierwotnego dochodzenia i obecne ceny eksportowe odsprzedaży są w przeważającym stopniu o ponad 22,7 % wyższe od tychże cen podczas pierwotnego dochodzenia. Można zatem uznać, że cło antidumpingowe jest należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży wnioskodawcy. W rezultacie to twierdzenie wnioskodawcy mogło zostać przyjęte i przy obliczaniu konstruowanych cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie dokonano odjęcia ceł antidumpingowych.

2.2.3. Porównanie

- (26) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, koszty transportu, ubezpieczenia, koszty terminalowe i koszty przeładunku, koszty kredytów i prowizje, tam gdzie było to stosowne i uzasadnione, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

2.2.4. Margines dumpingu

- (27) Jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, średnią ważoną wartość normalną dla poszczególnych typów porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem. Wynik wskazywał na istnienie dumpingu.

- (28) W celu obliczenia marginesu dumpingu instytucje, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, zwróciły uwagę na to, że CHEM i KF są blisko powiązane. Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu i zgodnie z przyjętym przez instytucje sposobem postępowania obliczono jeden margines dumpingu dla całej grupy. W ramach metody zastosowanej w tym celu na potrzeby ujawnienia ostatecznych ustaleń wielkość dumpingu obliczono dla każdego poszczególnego producenta eksportującego przed ustaleniem średniej ważonej stawki dumpingu dla grupy jako całości. Należy zauważyć, że ta metodyka różniła się od metodyki stosowanej w pierwotnym dochodzeniu, gdzie obliczenia dumpingu dokonano poprzez połączenie wszystkich odpowiednich danych odnoszących się do sprzedaży krajowej, kosztów produkcji, rentowności i sprzedaży w Unii dokonywanej przez jednostki produkcyjne. Wnioskodawca twierdził, że stosowanie tej metodyki będzie sprzeczne z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Również ta kwestia zostanie poruszona poniżej (pkt 2.3).
- 2.3. Analiza reakcji na ujawnienie ostatecznych ustaleń odnoszących się do marginesu dumpingu podczas ODP**
- (29) Wnioskodawca przedstawił szereg uwag na temat pewnych aspektów obliczeń, takich jak koszt produkcji, SG&A, marża zysku, wartość normalna i dostosowania. Wszystkie te uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach poprawiono błędy pisarskie. Ostateczne ustalenia zostały wskutek tego zmodyfikowane.
- (30) Ponadto wnioskodawca zwrócił się do Komisji z wnioskiem o wyrażenie wielkości dumpingu na podstawie wartości CIF, którą sam skonstruował na potrzeby niniejszego dochodzenia, odwołując się tym samym do art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Podstawą tego wniosku było twierdzenie, że cena zadeklarowana organom celnym jest ceną transferową, która zapewne jest właściwa do celów celnych, lecz nie jest ceną, którą powinno się stosować przy obliczaniu dumpingu w postępowaniu antydumpingowym. Wniosek ten należy odrzucić, ponieważ różnicę między ceną eksportową a wartością normalną, tj. wielkość dumpingu, powinno się wyrażać na tej samej podstawie, która jest następnie stosowana przez organy celne do ustalenia cła, które ma być pobrane. Jest nią faktycznie wartość CIF zadeklarowana przez wnioskodawcę organom celnym. W związku z tym wartości tej użyto w obliczeniach.
- (31) Jeśli chodzi o obliczenie kosztu produkcji, wnioskodawca kwestionował podejście Komisji polegające na zastosowaniu średniej ceny zakupu głównego składnika kosztów od niepowiązanego dostawcy zamiast rzeczywistej ceny zapłaconej powiązanemu dostawcy tego samego składnika kosztów przy konstruowaniu wartości normalnej. Twierdzenie to należy odrzucić, ponieważ cena pobierana przez powiązanego dostawcę była znacznie niższa od ceny płaconej za ten sam surowiec niezależnemu dostawcy. Ceny tej nie można zatem uznać za cenę wolnorynkową. W związku z powyższym ten element kosztów należało dostosować.
- (32) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca twierdził, że kosztów pakowania nie potraktowano konsekwentnie przy porównywaniu cen eksportowych z wartościami normalnymi. Zbadano tę kwestię i w stosownych przypadkach poprawiono błędy pisarskie.
- (33) Wnioskodawca wypowiedział się również na temat wyłączenia pewnego szczególnego typu produktu z transakcji eksportowych. Sprzedaż do Unii tego typu produktu stanowiła mniej niż 5 % sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem, dokonanej przez wnioskodawcę podczas ODP. Argument ten należy odrzucić z uwagi na to, że na rynku krajowym nie dokonywano sprzedaży tego typu produktu ani nie przedstawiono konkretnych kosztów produkcji. Ponieważ wielkość wywozu do Unii tego typu produktu podczas ODP była niska, nie uznano za właściwe uciekania się do konstruowania wartości normalnej na podstawie kosztów produkcji innych typów produktu i tym samym czynienia dostosowań uwzględniających różnice produktów.
- (34) Ponadto i jak wyjaśniono powyżej, w szczególności w odniesieniu do dwóch ważnych punktów dotyczących obliczenia marginesu dumpingu, a mianowicie: (i) kwestii, czy CHEM, KF i RFAI tworzą jeden podmiot gospodarczy⁽¹⁾; oraz (ii) obliczenia odrębnej wielkości dumpingu z jednej strony dla CHEM, a z drugiej – dla KF⁽²⁾, wnioskodawca przedstawił szczegółowe uwagi w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń.
- (35) W odniesieniu do pierwszego twierdzenia, a w szczególności do argumentów wysuniętych przez wnioskodawcę w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, stwierdzono, co następuje.
- (36) Wnioskodawca podtrzymał swoje stanowisko, zgodnie z którym właścicielami dwóch producentów eksportujących i powiązanego przedsiębiorstwa handlowego RFAI i osobami sprawującymi kontrolę nad tymi podmiotami są w efekcie ci sami beneficjenci, a zatem przedsiębiorstwo RFAI nie jest niezależne i po prostu wykonuje polecenia właścicieli wnioskodawcy. Wnioskodawca uznał wszystkie elementy wymienione powyżej w motywie 24, lecz nie zgodził się z ich oceną dokonaną przez instytucje, twierdząc, że elementy te nie mają wpływu na to, czy CHEM, KF i RFAI są częściami jednego podmiotu gospodarczego.
- (37) Instytucje odrzucają uwagi wnioskodawcy. Kryteria, które już wyliczono powyżej, zwłaszcza gdy uwzględnić je łącznie, dobrze uzasadniają odrzucenie twierdzenia wnioskodawcy. Wszystkie elementy wymienione powyżej w motywie 24 wskazują na strukturę grupową, w której wszystkie przedsiębiorstwa są odrębnymi podmiotami prawnymi i gdzie KF i CHEM pełniły wszystkie funkcje producentów eksportujących (funkcje obejmujące produkcję i wywóz), a RFAI działa głównie jako powiązane przedsiębiorstwo handlowe/importer w UE.

(1) Zob. motyw 23.

(2) Zob. motyw 27.

(38) W odniesieniu do drugiego twierdzenia nie jest konieczne zajęcie ostatecznego stanowiska w tej sprawie w ramach obecnego dochodzenia przeglądowego. Wynika to z połączenia dwóch przyczyn. Po pierwsze, nawet gdyby przyjąć to twierdzenie (oprócz przyjęcia, w stosownych przypadkach, twierdzeń, o których mowa powyżej w motywie 29), i tak uznanoby, że wnioskodawca stosował dumping na rynku UE podczas ODP, a margines tego dumpingu wyniósłby około 13 %. Po drugie, jak wyjaśniono poniżej, w każdym razie brak jest obecnie wystarczających dowodów, aby uznać margines dumpingu podczas ODP za trwały.

(39) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń przymysł unijny dowodził, że w wyniku dochodzenia przeglądowego cło na produkty wnioskodawcy należy podnieść, ponieważ, zakładając, że wszystkie twierdzenia wnioskodawcy zostaną odrzucone, margines dumpingu ustalony podczas ODP jest wyższy od obowiązującego cła. Ponieważ jednak, jak wyjaśniono poniżej, brak jest wystarczających dowodów trwałej zmiany okoliczności, nie ma uzasadnienia dla zmiany cła, ani do jego podniesienia, ani obniżenia.

2.4. Analiza kwestii istnienia trwałej zmiany okoliczności uzasadniającej obniżenie lub zniesienie cła

(40) Pomimo przyjęcia niektórych twierdzeń wnioskodawcy, jak opisano powyżej, i tak uznano jednak, że podczas ODP stosował on na rynku UE dumping, którego margines wynosił co najmniej 13 %. Ponadto, co zostanie wyjaśnione poniżej, w każdym razie brak jest wystarczających dowodów, aby uznać margines dumpingu podczas ODP za trwały.

(41) Wnioskodawca oparł swe rozumowanie uzasadniające istnienie trwałej zmiany okoliczności na przedstawionych poniżej punktach:

(42) (i) Po pierwsze, wnioskodawca nawiązał do zmian w strukturze sprzedaży eksportowej grupy, które w połączeniu z rozpoznaniem nowych rosnących rynków miałyby wpływ na wyższe ceny eksportowe żelazokrzemu na wszystkich rynkach eksportowych, w tym w UE, w porównaniu do cen podczas dochodzenia pierwotnego. Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych udokumentowanych dowodów wskazujących na związek między nową strukturą organizacyjną grupy, rozpoznaniem nowych rosnących rynków i wyższymi cenami na rynku UE. Ustalenia poczynione w dochodzeniu również nie wskazują na istnienie takiego związku. Przeciwnie, mimo że ceny eksportowe były wyraźnie wyższe w ODP w porównaniu do cen stwierdzonych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, niemniej jednak były one wyjątkowo niestabilne. Przykładem na to jest

fakt, że podczas ODP różnica między najniższą i najwyższą ceną transakcyjną za tonę najlepiej sprzedającego się na rynku UE modelu wynosiła ponad 100 %. Podobną niestabilność można było zaobserwować na rynku krajowym, lecz tendencje cenowe na rynku UE nie były porównywalne z tendencjami cenowymi na rynku krajowym. Dotyczy to również 12-miesięcznego okresu poprzedzającego ODP, który był poddany ścisłej obserwacji w ramach równoległego dochodzenia dotyczącego zwrotu ceł. W istocie wydaje się, że ceny w sprzedaży eksportowej po prostu podążały za światowymi cenami rynkowymi.

(43) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca użył podobnych argumentów. Ponownie jednak nie przedstawiono wystarczających dowodów. Stwierdza się zatem, że brak jest obecnie wystarczających dowodów na to, że te wyższe ceny eksportowe stosowane przez wnioskodawcę spowodowane były czymkolwiek innym oprócz dominujących cen rynkowych (w szczególności na rynku UE) podczas ODP. Innymi słowy, brak jest wystarczających dowodów na to, że zmiany wprowadzone przez wnioskodawcę w jego organizacyjnej strukturze eksportowej były przyczyną tych wyższych cen i że można się zatem spodziewać, iż ceny te pozostaną na podobnym (lub wyższym) poziomie w przyszłości. W szczególności, w przeciwieństwie do tego, co sugeruje wnioskodawca, nawet zakładając, że dzięki nowej strukturze grupa jest bardziej skuteczna, nie oznacza to, że w przyszłości jego ceny eksportowe do UE będą wysokie i nie spowodują dumpingu.

(44) (ii) Po drugie, wnioskodawca oświadczył, że jego ceny eksportowe na inne rynki są na poziomie jego cen sprzedaży do Unii lub nawet wyższe. Poczyniono znaczne inwestycje w celu lepszego zaopatrywania innych rynków. Obniżenie lub zniesienie środków antydumpingowych w odniesieniu do wnioskodawcy nie stanowiłoby zatem zachęty do zwiększenia wywozu do UE lub obniżenia stosowanych w tym wywozie cen.

(45) Twierdzenie to nie może jednak prowadzić do zniesienia lub obniżenia obowiązujących środków. Przypomina się, że nawet zgodnie z tym, co twierdzi sam wnioskodawca, podczas ODP wciąż stosował on dumping. Ponadto sam wnioskodawca podkreślał, że UE pozostaje jednym z jego tradycyjnych rynków. Potwierdza to fakt, że wielkość sprzedaży dokonywanej przez wnioskodawcę w UE jest wciąż bardzo duża; jeśli porównać wielkość sprzedaży z zużyciem w UE podczas okresu objętego pierwotnym dochodzeniem⁽¹⁾, stanowiłaby ona znaczny udział w rynku (między 5 a 20 %, dokładnych danych nie można ujawnić ze względu na konieczność zachowania poufności).

⁽¹⁾ Instytucje używają danych dotyczących zużycia w UE podczas okresu objętego pierwotnym dochodzeniem, a nie podczas ODP. Wynika to z tego, że ponieważ obecny przegląd ograniczony jest do badania dumpingu i nie obejmuje kwestii szkody, instytucje nie dysponują zweryfikowanymi danymi dotyczącymi zużycia w UE podczas ODP.

- (46) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca podtrzymał swe stanowisko, zgodnie z którym nowe możliwości rynkowe wiąże z innymi niż UE rynkami (Indie, Azja i Stany Zjednoczone). Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych istotnych dowodów na poparcie swych strategii rynkowych. Wciąż istniejący margines dumpingu podczas ODP, brak danych dotyczących innych rynków i niestabilność cen w sprzedaży eksportowej na rynkach międzynarodowych stanowią elementy przemawiające przeciwko przedmiotowemu twierdzeniu, które to twierdzenie należy zatem odrzucić.
- (47) (iii) Po trzecie, zdaniem wnioskodawcy, rosyjski rynek krajowy, który charakteryzuje się wysoką produkcją stali, pozostaje jednym z jego najważniejszych rynków i spodziewany jest wzrost popytu na produkt podobny w Rosji. Ceny krajowe i eksportowe żelazokrzemu będą również rosły znacznie szybciej niż koszt produkcji. Wnioskodawca zatem prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększy sprzedaż na rynku krajowym, również dlatego, jego zdaniem, że jedyny inny rosyjski producent żelazokrzemu od czasu niedawnej zmiany właściciela będzie produkował głównie na potrzeby wewnętrzne.
- (48) Nawet jeśli przyjąć, że wszystkie te twierdzenia są prawdziwe, nie ulega jednak zmianie fakt, że podczas ODP wnioskodawca stosował dumping, którego margines był znaczny, a stosowane ceny niestabilne. Ponadto, jak wyjaśniono powyżej, wielkość sprzedaży wnioskodawcy do UE podczas ODP nie wskazuje na to, by przeniósł się on na inne rynki lub że zamierza to uczynić w najbliższej przyszłości.
- (49) W swych uwagach po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca twierdził, że jedynym uzasadnieniem przedstawionym przez Komisję w ujawnionych ustaleniach kwestionującym znaczenie rosnącego popytu na rynku krajowym jest znaczna wysokość stwierdzonego marginesu dumpingu. Ponadto wnioskodawca utrzymywał, że Komisja, mimo że uznaje wiele z podstawowych argumentów odnoszących się do rynku rosyjskiego, nie wyciąga z nich właściwych wniosków.
- (50) Te twierdzenia należy odrzucić. Po pierwsze, przeciwko temu argumentowi przemawiają nie tylko ustalenia dotyczące dumpingu, lecz również te dotyczące wielkości sprzedaży. Po drugie, instytucje zwracają uwagę, że Komisja nie uznała twierdzenia, że spodziewany jest wzrost popytu w Rosji na produkt objęty postępowaniem i że ceny eksportowe grupy będą rosły znacznie szybciej niż koszt produkcji; nie przedstawiono również rozstrzygających niezależnych danych przemawiających za takim twierdzeniem.
- (51) (iv) Po czwarte, wnioskodawca zwrócił uwagę na to, że jego rosyjskie zakłady produkcji żelazokrzemu od lat pracują z pełną wydajnością, że nie planuje zwiększenia swej całkowitej zdolności produkcyjnej żelazokrzemu w dającej się przewidzieć przyszłości i że nic nie wskazuje na to, by miało być inaczej.
- (52) Odnotowano jednak wyraźną odbudowę zdolności produkcyjnych po kryzysie finansowym z 2009 r., a wnioskodawca zgłosił powiększenie zdolności produkcyjnych o 10 % – 20 % (zakres podany ze względu poufności) w porównaniu do okresu sprzed kryzysu finansowego z 2009 r.
- (53) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca twierdził, że porównanie zdolności produkcyjnych w okresie po ODP ze zdolnościami w okresie odniesienia nie jest właściwe, ponieważ wnioskodawca przewidział kryzys finansowy z 2009 r. i dlatego już wcześniej ograniczył zdolności produkcyjne. Nie można się zgodzić z powyższym argumentem; powiększenie zdolności produkcyjnych o 10 % – 20 % można stwierdzić w porównaniu z rokiem 2007, a nie rokiem 2009, w którym poziom zdolności był najniższy. Ponadto kryzys finansowy z 2009 r. nie mógł mieć wpływu na zdolności produkcyjne wnioskodawcy już w 2007 r.

2.5. Wniosek: niewystarczające dowody na rzecz trwałego charakteru zmienionych okoliczności

- (54) Streszczona powyżej analiza twierdzeń wnioskodawcy w odniesieniu do trwałego charakteru zmienionych okoliczności prowadzi do wniosku, że brak jest obecnie wystarczających dowodów na to, by jakiegokolwiek ze zmienionych okoliczności miały trwały charakter. Wydaje się prawdopodobne, że ceny eksportowe wnioskodawcy, a zatem i jego margines dumpingu, będą się nadal wahać, podążając zwłaszcza za zmianami cen na rynkach światowych. Ze względu na zakres, w jakim wnioskodawca wykazał zmianę niektórych okoliczności, nie można zatem uznać, by wykazywały one trwały charakter polityki cenowej wnioskodawcy podczas ODP. Stwierdza się zatem, że obniżenie cła w tym momencie byłoby przedwczesne, a zatem nieuzasadnione.

3. ZOBOWIĄZANIA

- (55) Wnioskodawca wraz ze swym powiązanim importerem zaoferował zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Dochodzenie potwierdziło, że cena produktu jest wysoce niestabilna. Jak już wspomniano powyżej w motywie 42, ustalono, że ceny sprzedaży stosowane przez wnioskodawcę w Unii podczas ODP podlegały bardzo dużym zmianom. Produkt nie może być zatem objęty zobowiązaniem dotyczącym stałej ceny. Mimo że eksporter zaproponował mechanizm indeksacji, nie było możliwe ustalenie korelacji między niestabilnością cen produktu końcowego a proponowaną podstawą indeksacji, zwłaszcza ze względu na to, że podstawa ta również powiązana była z produktem końcowym i cenami, na które miał wpływ przywóz po cenach dumpingowych. Proponowana indeksacja została zatem uznana za niewłaściwą.

(57) Jeśli chodzi o ryzyko odnoszące się konkretnie do przedsiębiorstwa, ustalono, że ze względu na złożoność struktury przedsiębiorstwa istnieje bardzo wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji: produkty inne niż produkt objęty postępowaniem mogłyby być sprzedawane za pośrednictwem przedsiębiorstwa handlowego poza Unią innemu powiązanemu oddziałowi w państwie trzecim i następnie odsprzedawane do Unii.

(58) Wreszcie, ponieważ sam produkt występuje w różnych kategoriach jakościowych i jest głównie przywożony luzem, organy celne nie mogłyby rozpoznać specyfikacji chemicznej (potencjalnie podlegającej różnym minimalnym cenom importowym) bez przeprowadzenia odrębnej analizy każdej transakcji, co czyniłoby monitorowanie bardzo uciążliwym, o ile nie niewykonalnym.

(59) Z tego względu ofertę zobowiązania odrzucono.

4. ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

(60) Z uwagi na ustalenia dotyczące dumpingu oraz brak udowodnionego trwałego charakteru zmienionych

okoliczności uznaje się, że Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny SA i jego powiązana spółka Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów SA powinny nadal podlegać stawce cła określonej w rozporządzeniu pierwotnym, tj. 22,7 %,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji, wszczęty na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zostaje niniejszym zakończony bez zmiany poziomu obowiązujących środków antidumpingowych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 stycznia 2012 r.

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący